

Szenvedélyes racionalitással a minőségért

„Barátaim! Itt az ideje, hogy összeszámoljuk a hűségeseket, a nyitott lélekkel és emberi arcokkal közeledőket.” (Nagy Gáspár) A cím paradoxon. Ugyanakkor tételezzük fel, hogy aki a közművelődésben napról napra mindig jobb és jobb megoldásokon töri a fejét, az szenvedélyesen szereti a hivatását. Anynyira szenvedélyesen, hogy a racionalitást ennek a szolgálatába állítja. Minden a közösségért, annak jobbitásáért történik. Amint képes vagyok a számokat, az indikátorokat, a mérhetőséget, az összehasonlíthatóságot a napi munkám javítására fordítani, nem kétséges, hogy megvan a motiváció a szenvedélyes emberek számára is a minőségfejlesztésben. A Nagy Gáspár Művelődési Központ 2011-ben és 2015-ben, majd 2018-ban is minősített közművelődési intézmény lett.

A művelődési központ munkáját a térséggel való szoros együttműködés hatja át.

„A művelődési ház a város és térség közösségét, annak érzéseit, gondolatait és szellemiségének struktúráját tükrözi. A művelődési házban folyó munka lényegileg közösségi indíttatású, és közösségformáló erejű, a közösségek fejlesztő folyamatainak keresztül a kollektív kifejezési szándék válik hétköznapi és ritkábban ünnepi alkotássá.”

(részlet az intézmény Küldetésnyilatkozatából)

Milyen utat jártunk be az első pályázat benyújtásáig?

Rendezvényeink mindegyikére igaz, hogy szerves fejlődés eredményeként gyökerestől meg, ahol a megtett útvonal fontosabb, mint a rendezvény. A Vasvári Nemzetközi Színház Fesztiválunk regisztrált a Magyar Fesztivál Szövetségben, majd minősített lett 2009-ben. A Kultúra Magyar Városa címmel pályázást az intézmény javasolta a városnak, és a munka országnépszerűségét is vállalta. Sok hasznos ismeretre tettünk szert a cím elnye-

réséig. 2008-tól a munkatervünk felépítése követte a minőségfejlesztésben bevezetésre került formát és tartalmat. Az intézményvezető az országban az elsők között végezte el a szükséges és elengedhetetlen képzéseket, melyek segítségével a munkatársai egyre több információhoz jutottak. Az ismeretek beépültek a munkatervbe, a pályázati anyagokba. Néhány év alatt az ötfős szervezet mindegyik tagja birtokában volt annak a tudásnak, amely az alapját jelentette a későbbi pályázatnak. Szakfelügyelői munkám segítette a szélesebb tekintést a közművelődés országos

A Minősített Közművelődési Intézmény cím átvétel után a vasvári Nagy Gáspár Művelődési Központ munkatársai: (balról) Halmosi Tamás, E. Orbán Ildikó, G. Szakály Georgina, Gergye Rezső, 2015

Táncház a vasvári Nagy Gáspár Művelődési Központban, 2019

vetületében. Napi munkánkban és a Hegyháti Közkincs Kerekasztal tevékenységében is megjelentek azon módszerek, amelyeket elsajátítottam. Munkatársaimmal folyamatosan fejlesztettük a tevékenységünket, és vártuk a kiírást a Minősített Közművelődési Szervezet Címre. 2010-ben év elején megtörtént a kiírás, ami megadta a végső lökést. Nem volt kétséges, hogy indulni akarunk. A legnagyobb nehézséget a pályázati díj befizetése jelentette. Az intézményi munkatársak és a kiscsoportvezetők az önkéntesekkel készen álltak a feladatra. Tudta azt is mindenki, a pályázati anyagokat megismerve, hogy kemény hónapok elé nézünk, de hittünk abban, hogy a befektetett energia hosszú távon megtérül az intézmény és az egyén számára is. Egy-egy napra vidéki helyszínre vonultunk el, ott az időszzerű teendőinket elvégezve szakítottunk időt a minőségbiztosítási folyamatok elemzésére. Az első pályázatunknál a 12 tevékenységből tizenegyet végeztünk és hatra pályáztunk. Az akadályt kinkeserves munkával, ritkábban örömmel vettük. Sikerült a megfelelő önértékelést elvégezni, és már ebben a szakaszban a tanult módszereket, technikákat kezdtük beépíteni a mindennapi munkánkba. Rendszeressé váltak az elégedettségméré-

sek a rendezvényeken, a látens igényekre tudatosan figyeltünk, kidolgoztuk a rögzíthetőség rendszerét, az események képi digitalizálása, használata a gyakorlatban a napi munkánk része lett, és azóta is, ma már természetes módon végezzük. Az auditálást követően az intézmény két tevékenységben minősült. Az információs és a kiállítási tevékenység kapta meg a jó értékelést. A következő két pályázat esetében a résztvevők nem csak hitték, hanem tudták is, hogy a befektetendő munka megtérül.

„Addig kezdj hozzá a nehéz dolgokhoz, amíg könnyűek.” (Lao-ce)

Golghelóghi (Határ Győző ötletéből) avagy Nagymárfai napok. Éneklés Sipos Mihály hegedűs zenésszel (középen) a vasvári Nagy Gáspár Művelődési Központban, 2016

A mindannyiunk birtokában lévő tudásokat megosztottuk egymással, rendszerbe ágyazottan. Nem kellett feltalálni a spanyolviszt, de ugyanakkor egyre többször volt együttesen is és egyénileg is, heuréka!-élménye a résztvevőknek, mikor örömteli csodálkozással konstatálták, hogy az új ismeretekben olyan elemek vannak, melyeket ők is használtak. Az első pályázatot követően mindannyian tudták, hogy a cím marketingerősítő eszközként az arculatunk megjelenítésében fontos szerepet tölt be. Ennél lényegesebb, hogy a szervezet minden tagja, az is, aki később lép be dolgozóként, szakmai tevékenységében megtérülő haszonnal alkalmazza a rendszerbe foglalt minőségbiztosítási elemeket. Nagyon profánul azt mondhatjuk, hogy minden pályázattal tovább erősítettük a mindennapi szakmai munkát, és tettük könnyebbé a magunkét. A minőségfejlesztési folyamatban ezek jelentik a hosszú távú eredményeket, melyek fontosabbak és lényegibbek a kézzelfoghatónál, a láthatóknál.

„Vannak dolgok, amelyek megszámlálhatók, de nem számítanak, és vannak dolgok, amelyek nem számlálhatók meg, de számítanak.” (Einstein)

A vasvári Nagy Gáspár Művelődési Központ Színjátszó Fesztiváljának résztvevői körbeölelik a kolostort, 2020

Több olyan pályázat is megjelent az elmúlt években, melyeket célzottan a minősítettek számára írtak ki. Természetesen minden esetben éltünk ezen előnyökkel. Legutóbb az arculatfejlesztéshez kaptunk támogatást. Pályázati könyvet készítettünk a második cím elnyerését követően, amely a szakmai érdeklődőknek és a nagyközönségnek is érthetően, látványosan mutatja be az eredményeket, oly módon, hogy bármely érdeklődő egyénileg választhatja meg, hogy milyen mélységében kívánja megismerni a szervezetet. Szakmai látogatókat fogadtunk más megyéből, így adva át tudásunkat és motivációnkat. Látogatóink voltak és folyamatosan keresnek bennünket főiskolások, a kulturális közfoglalkoztatási programban résztvevők. A Nemzeti Művelődési Intézet egyik Látóút-pontja lett az intézmény, amiben természetesen szerepe volt a három projektben elnyert címnek. Szakdolgozatok, szakmai cikkek, doktori értekezések készítéséhez gyakran keresnek bennünket, ami időigényes és energiát követelő munka, de tudjuk, hogy megtérül. Az önkén-

tesség szerves része az intézményi folyamatoknak, és rajtuk keresztül egyre nagyobb körben terjed a tudatos fejlesztése a minőségi munkának. Pályázati aktivitásunk oka – és egyben eredménye is – a fejlesztési folyamatoknak.

A közművelődési szervezetek és a szakmabeliek részéről egyértelmű és őszinte örömet tapasztaltunk, helyben és az ország távolabbi pont-

jairól is. Sőt a Nemzetközi Színjátszó Fesztiválunk partnerei révén számtalan gratulációt kaptunk a Kárpát-medencéből és Grúziából is. Partnereink büszkék voltak rá, hogy elismert intézménnyel állnak kapcsolatban. A fenntartó városi önkormányzat minden esetben több nyílt fórumon szólt elismeréssel, és állította például tevékenységünket és büszkén ajánl bennünket refe-

A vasvári Nagy Gáspár Művelődési Központ szervezésében közös versmondás a Nagy Gáspár emlékfáknál Nagytilajon. Balról a második H. Kántor Klára Nagytilaj polgármestere, 2000

renciaiként. A médiában hangsúlyt kapott a hír, így egyre nagyobb körben szereztek róla tudomást olyanok is, akik nem gyakori használói az intézménynek. A közreműködő munkatársak és az önkéntes segítők ott voltak a díjátadáson a város vezetőivel együtt, ami ünnepi perceket jelentett, és további motiválásra is serkentett mindannyiunkat. Az elégedettségünk annál nagyobb lett, minél többen érezték magukénak a munkájuk által a címet.

A társintézmények és a közszféra egy része kritikusan fogalmazott az első cím után, amelyeket időnként önuralommal fogadtunk, de minden esetben a lehető legnagyobb nyíltsággal. A negatív véleményeket kezeltük, és az esetek túlnyomó többségében pozitív irányba tudtuk terelni azokat. Meg kellett tanulnunk, hogy nagyobb reflektorfényben dolgozunk és a legkisebb igényre, kritikára is teljes személyiségünkkel oda kell figyelni. Nem volt könnyű, de megtanultuk. Ma már nincs olyan észrevétel, konfliktus, amire érdemben ne reagálnánk. Nőtt az elvárás az intézmény felé a színházi, zenei programok minőségi kiválasztását illetően. Egyre többen fogalmazták meg az elvárásaikat, vagy konkrét igényüket egy-egy színvonalasabb produkcióra. A szervezetünk minden dolgozója és önkéntese naponta személyesen találkozik a partnereinkkel és az elvárt protokoll szerint érintkezik velük. Frissnek, gyorsnak és hitelesnek kell lenni a közléseinknek. A kritikák fogadásakor tudjuk, hogy a közízlést is alakítjuk, tehát nem az a cél, hogy a használók helyett megoldjuk a dolgokat, hanem az adott szituációban személyre szólóan kell a megoldást közösen megtalálni. Állandó tanulási és tanítási folyamat, hogy az intézmény a közösségért van és a közösségen is múlik, hogy milyenné válik.

Miként lehetséges az eredmények megtartása és fejlesztése? A kérdést naponta fel kell tennünk

és felelősséggel válaszolni rá, oly attitűdből, hogy a válaszokkal mindig újabb és újabb kérdések fogalmazódjanak meg. Soha nem érhetünk a kérdések végére és mindig lesznek megválaszolatlanok. Nem lehet befejezett a minőségfejlesztési folyamat, ezt a munkát mindennap újra kell kezdenünk. Ez az írás is arra ösztönöz bennünket, hogy a közeljövőben Díj-pályázatot nyújtsunk be.

Minőségfejlesztő munkánk alapfilozófiáját jól összefoglalja és tükrözi Zig Ziglar mondása: „*Amit a cél elérésével kapunk, közel sem olyan fontos, mint amivé válunk, amíg azt elérjük.*” Németh László idézete emelkedetté is teszi gondolkodásunkat: „*A minőségnek az életet – annak valamennyi megnyilvánulását – szabályozó legfőbb elvnek kell lennie.*”

Minősített Közművelődési Intézmény Cím kitüntetettek, Budapest

Gitároktatás a vasvári Nagy Gáspár Művelődési Központban, 2019

GERGYE REZSŐ a szombathelyi Berzsényi Dániel Tanárképző Főiskolán szerzett tanítói és népművelői diplomát 1982-ben. A Pécsi Janus Pannonius Tudományegyetemen 1994-ben fejezte be a Felsőfokú Kulturális Menedzser tanulmányokat. Több mint negyven éve dolgozik a közművelődésben. Színjátékos csoportokat vezetett és játszott Körmen, Szombathely, Vép, Balogunyom, Sorkikápolna, Nádasd, Vasvár, Oszkó településeken. Ma is rendez és játszik Vasváron a Vasvári Játékszín Egyesületben. Közművelődési szakértő, auditor, oktat a közművelődési szakember képzésben.